

Sonidos de la noche (1969) – Josep Soler (1935)

Sonidos de la noche és un obra *rara* en el corpus creatiu de Soler, sobre tot per a l'oient que està acostumat a escoltar la música actual del compositor. Si bé la connotació d'oscuritat queda reflectida en el propi títol, cal destacar, però, el seu caràcter lúdic, cosa gens habitual en la producció musical de l'autor.

L'obra manté la idea d'organització temàtica—en aquest cas dodecafònic—que Edgar Varèse emprés en la seua obra per a tretze percusionistes *Ionisation*, i fins i tot, es poden observar gestos semblants als d'aquella, com ara els trèmolos amb els instruments de metall. A diferència d'*Ionisation*, en l'obra de Soler els instruments afinats són els que posseeixen la part orgànica més significativa.

Hommage à Carmen Amaya (1984) – Joan Guinjoan (1931-2019)

Carmen Amaya ha sigut una de les artistes més grans del «Flamenco» i en aquesta partitura Guinjoan ha intentat traduir certs aspectes del seu art a través d'un conjunt de percussió. En la mateixa es troben ritmes com el *zapateado*, inspirats a partir del disc *In memoriam a Carmen Amaya*, així com un llenguatge armònic netament tonal pertanyent a la denominada «música andalusa».

Esta obra està estimulada a partir d'elements amb dos característiques essencials: el timbre i el ritme. En aquest aspecte, les seqüències escrites amb sons temperats són interpretats per instruments poc habituals per a aquest tipus de llenguatge com són els gongs tailandesos o els instruments de làmines.

12 DE JUNY, 2019
18.30H / ENTRADA LLIURE

CONCERT

MONTSERRAT LÓPEZ MONTALVO, FLAUTA
ÓSCAR MARTÍ PUCHALT, MARIMBA
PERCUSSIONS D'ELX

CCCE L'ESCORXADOR, ELX
CURTIDORS, 23

PERCUSSIONS D' ELX . UNA MIRADA ECLEÈCTICA

Montserrat López Montalvo, flauta travessera

Óscar Martí Puchalt, marimba

Percussions del CPM d'Elx

Alumnes: Martín Casado Blanco Alberto Hernández Mora,

Rocío López Moltó, Eladio Moreno Alarcón,

Alejandro Sánchez Garcés i Pablo Sánchez Sogorb

Programa

1. BEMBÉ .....Louis Franz Aguirre
2. SUITE EN CONCERT pour flûte et percussion..... André Jolivet

I. *Modéré – Frémissant*

II. *Stabile*

III. *Hardiment*

IV. *Calme – Véloce – Apaisé*

3. CONCERTANTE Op. 70 ..... Maki Ishii
4. SONIDOS DE LA NOCHE ..... Josep Soler
5. HOMMAGE À CARMEN AMAYA ..... Joan Guinjoan

Notes al programa:

Bembé (2008) – Louis Franz Aguirre (1968)

Encarregada i estrenada per *Kimbala Percussion Group* (Castelló, 2008), és una obra de força màgica i d' intensitat polirrítmica. Les trepidants combinacions rítmiques al·ludeixen, com el seu títol, a una de les cerimònies festives de la Santaria o *Regla de Ochoa*; el fi principal de la qual és adorar el *Panteón de Orishas*, mitjançant la invocació. Fent honor a les seues orishas, Aguirre combina en aquesta Festa de Tambors i Güiros la força tel·lúrica dels seus ancestres afro-cubans amb la seua pròpia aproximació a l'estètica xenaquiana.

Suite en Concert per a flauta i percussió (1965). André Jolivet (1905-1974)

Encara que freqüentment subtitulada *Concert nº 2 per a flauta*, és una obra que perteneix al camp de la música de cambra. Va ser estrenada en 1966, en l' O.R.T.F de Paris, per Jean-Pierre Rampal baix la direcció de Daniel Chabrun. Aquesta és una de les partitures més cèlebres de Jolivet i renova, amb evident plaer, la dimensió màgica d'altra obra de Jolivet anomenada *Incantations*. La varietat dels instruments de percussió utilitzats permet duplicar la forma de diàleg amb la flauta, tant de manera conflictiva com a mode de complicitat, en el curs dels quatre moviments.

Concertante Op. 79 (1988) – Maki Ishii (1936-2003)

«Fa uns quants anys, Keiko Abe i Les Percussions de Strasbourg em van honrar a demanar-me que els escrivís una obra per commemorar el 25è aniversari de la fundació del conjunt de percussió. Estic molt feliç d' haver aconseguit per fi respondre a la seua sol·licitud en la forma del present treball, "*Concertante* per a marimba solo i 6 percussionistes».

«Com ho suggereix el títol, la marimba i el conjunt de percussió actuen junts en una relació que, com es manifesta en el ritme i el color del to, de vegades és antagònica i de vegades harmoniosa. No obstant això, l' estructura sonora i dinàmica de l' obra conté nous elements que no són presents en el concepte convencional de la forma concertant. El nucli de l' obra està format per dos elements principals, a saber, el xoc entre els ritmes indeterminats i determinats, i la fusió entre els colors metàl·lics, platejats de l' estil occidental i els tons de fusta de l' est asiàtic».